

Új tolóhajó a Mahart részére

A Ganz Danubius Hajó- és Darugár Óbudai gyárában sikeres próbaút után szerdán bemutatták a vízi szállítmányozási szakembereknek a Mohács nevű tolóhajót, egy tervezett új sorozatnak az első példányát, amely a Mahart megrendelésére készült. Hazai tervek alapján, csehszlovák motorokkal építették, s a szokásos egy-két hajócsavar helyett hárommal, továbbá robotkormányval és újszerű kormány szerkezettel szerelték fel. Mindez lényegesen javítja a hajó manőverezési képességét, szinte egy helyben is meg tud fordulni. Merülése mindössze 180 centiméter, így alacsony vizállásnál, illetve folyókán is közlekedhet. 12 ezer tonna teherrel megrakott uszályok továbbítására alkalmas.

A hajózószemélyzet munkahelyeit és a lakótereket korszerűen alakították ki, 12

ember kellemes munka- és lakókörülményeit biztosították.

A szemle alkalmával Fáy András, a gyár igazgatója elmondta: a hajógyár fennállásának 152 esztendeje alatt 2 ezer 675 új hajót bocsátottak vízre Óbudán, 90-et építettek át és csaknem 500-nak a javítási munkálatait végezték el. A felszabadulás óta 626 új vízi járművet állítottak elő, ezeknek döntő többsége tolóhajó és úszódaru, de építettek több mint 100 személyszállító hajót is. A gyár vízi járművei Európa és Ázsia szinte minden vízi útján járnak. A változó igényekhez igazodóan bel- és külföldi megrendelői számára mind korszerűbb hajókat ajánl a gyár. Tervezik továbbá kis sorozatban készülő vízi járművek, valamint új egyedi típusok gyártását is. (MTI)

ENSZ-társaságok közgyűlése

Az ENSZ Társaságok Világszövetségének (WFUNA) közgyűlést augusztus 17. és 23. között Ottawában tartják. A tanácskozáson a Magyar ENSZ Társaságot Simai Mihály elnök és Gömbös Ervin főtítkárs képviseli. A közgyűléssel párhuzamosan nemzetközi tudományos szimpóziumot is rendeznek, amelyen a WFUNA 65 tagszervezete és más nemzetközi szervezetek képviselői mellett vezető ENSZ-tisztviselők és nemzetközileg ismert politikusok és tudósok vesznek részt. Mindkét tanácskozás központi témája: az ENSZ-rendszer működése — leszerelés, fejlődés és emberi jogok, amelynek keretében értékelik az ENSZ tevékenységét és feladatait a XX. század végének nemzetközi politikai és világgazdasági viszonyai között.

Kibontakozási törekvések

A kölcsönös érdekek mérlegelésével

A Dél-Alföldi Erdő és Feldolgozó Gazdaság vezetői, a vállalati szakszervezeti bizottság tisztségviselői öntevékenyen, magukra véve a népgazdaság terheiből anynyit, amennyi a párt Központi Bizottsága kibontakozási programjából, a SZOT ezzel kapcsolatos állásfoglalásából rájuk hárul, összegzik a helyi tapasztalatokat, lehetőségeket. Ezekről beszélgetünk Török Györgygyel, a vállalati szakszervezeti bizottság titkárával, a Medosz központi vezetőségének tagjával.

— A gazdasági-társadalmi program helyi feladatainak megoldásában felértékelődik a társadalmi szervek önállósága, felelőssége, partneri kapcsolata a gazdasági vezetéssel, a mindennapok gyakorlatában az érdekvédelem, érdekképviselet?

— A kibontakozási programmal kapcsolatos helyi elképzeléseink sarkalatos része, mozgatórugója: a szakszervezeti mozgalmi munka követelményeit olyan összetartozó gondolatok határozzák meg napjainkban a költségvetési bevételek növelésében, mint a felelős párbeszéd a tagokkal, a dolgozók egyes csoportjaival; a megértés és megértetés; az érdekképviselet, az érdekegyeztetés; a közösségi érzés erősítése. És természetesen az együttes cselekvés a vezetésben, a termelőmunkában.

— Milyen intézkedések sorát tartja szükségesnek a Defag üzemeiben az országos gazdasági-társadalmi kérdések megoldásáért?

— Szakszervezeti bizottságunk ismeri a vállalat helyzetét, s azokat a megélhetési gondokat, amelyekkel az itt dolgozó emberek szinte naponta küszködnek. Ezért a tisztségviselő felfogásának, magatartásának fontos eleme: úgy védjük a tagok vagy azok egyes csoportjainak érdekeit, hogy egyeztetjük más közösségek jogos érdekeivel. Támogatjuk a termelési folyamatok korszerűsítését, az újító-, a brigádmozgalmat, a felelősség erősítését, a munkahelyi körülmények javítását, a főmunkaidő becslésének helyreállítását, a végzett munka realitás értékelését, díjazását, a dolgozók anyagi elismerését; a napi és a távlati célok elérésében támadt pillanatnyi és hosszabb távú érdekek közötti feszültségek feloldását.

— Az idén július elsején közel 3 millió forint állt rendelkezésre a második felévre ilyen célra. Egész évben közel kétfélmilliárd forint az, amelyet mozgóbér formájában kaphatnak meg az arra érdemes dolgozók. Mégpedig úgy, hogy célfeladatokat tűz ki a vállalat. Van olyan munkahely, ahol havonta a dolgozók 500–600 forint mozgóbért kaphatnak.

— A kibontakozás helyi feladatai megvalósításának módszereiben, a teljesítmények elismerésében előfordulhat-e nézeteltérés?

tását készítjük elő ugyanitt. Ahhoz, hogy az erdészetekben, Ásotthalmon, Kisteleken, Gyulán vagy a szegedi részlegben megértsek az emberek, miért fordítjuk a kevés fejlesztési alap jelentős részét a lemezüzem korszerűsítésére, felvilágosító munkát is kell végeznünk. Megértetnünk azt, hogy amint az iparban vannak úgynevezett húzóágazatok, úgy a változó körülmények között a vállalatban belül is léteznek olyan részlegek, amelyek fejlődése előrelendítheti a nagy család termelőmunkájának, életkörülményeinek gyarapítását. Nálunk ilyen a lemezüzem.

— Napjainkban is a munkáltató és munkavállaló közötti érdekegyeztetés alapja a kollektív szerződés. A vállalaton belül, ha olyan újszerű kérdésekben kell állást foglalni, amelyek újszerű ismereteket igényelnek, és ezt nem szabályozza központi rendelet, az szb állásfoglaláshoz igénybe veszik-e a bizalmiakon túl különböző szakemberek közreműködését?

— A szakszervezet mozgalmi jellegének erősítése, módszereinek javítása a kibontakozási program megvalósítása érdekében a Defagnál is fontos. Igényli a szakemberek közreműködését a szintetizáló, a koordináló csoportok, az szb bizottságokban tevékenykedők révén. Például a vállalaton belül segítenek mérlegelni a kibontakozási program szellemében az ifjúságpolitikai, az újítási, a munkavédelmi, a szociális kérdéseket elemezni és eldönteni, hogy mit támogasson a szakszervezet. Ezek közé sorolhatjuk a bérezés időszerű feladatait, azt, hogy mennyit fordítsunk a rendelkezésre álló pénzből alapbérre, illetve milyen arány maradjon mozgóbéren. Így döntöttük el például azt is, hogy utólag használjuk fel a képződött bérfejlesztésre lehetőséget adó összeget.

— A kibontakozás helyi feladatai megvalósításának módszereiben, a teljesítmények elismerésében előfordulhat-e nézeteltérés?

— A kibontakozás helyi feladatai megvalósításának módszereiben, a teljesítmények elismerésében előfordulhat-e nézeteltérés?

— A kibontakozás helyi feladatai megvalósításának módszereiben, a teljesítmények elismerésében előfordulhat-e nézeteltérés?

A minőség halála?

A városi gőzfürdő állandó foltozgatása

Az elmúlt évek alatt lelkes szurkolóvá váltam. No, nem labdarúgócsapatunk sikerei kényszerítettek buzditásra. Azt sem mondhatom, hogy egyéb sportág kiválóságának erőfeszítése izgatnak fel, hacsak... Hacsak nem tartom nemes versengetésnek azt a küzdelmet, amelyet a Kálvin téri fürdő vakolata vív a fenn (falon) maradásért. Mert ugye azt minden szegedi látja, milyen állapotban „díszíti” városunk központját a neves létesítmény. S bizonyára többen azt is számoltatták már, vajon mennyibe kerül a fürdő fenntartójának az évente újrakezdődő foltozás. A végeredmény is köztudott — mint képünk bizonyítja — a műemlék-jellegű épület sokkal inkább heves ostromot átélt várhoz, mintsem pihentést kínáló köztisztasági intézményhez hasonlít.

„Nem lehet megcsinálni” — magyarázta valaki. „Nem lehet, mert az állandó gőz, a pára szétrombol minden szigetelést.”

Mit tagadjam, amikor ilyen érvekkel bombáztak, az jutott eszembe: vajon akad-e olyan hába kis hazánkban, amit ne tudna valaki, valamiért okosan és annyira hihetően megmagyarázni. De tegyük fel, elfogadom ezt, az építőparmai felkészültségével, teljesítőképeségével, a tudomány állásával igencsak szembenálló vélemény. Akkor el kell fogadnom azt is, hogy belvárosunk hosszú évek alatt felújított házait sem lehet hibátlanul átadni? El kell fogadnom, hogy a Tisza-part egyik legszebb épületeinek, a párt- és KISZ-székház falának gyógyítását Lónapok óta végzik, mintha nem is fél évtizedig butykolótként volna arra hivatott szakmunkások? El kell fogadnom, hogy a Makkosházi kőrutat átadása után szinte azonnal „lékelni” kellett, majd idén nyáron egy egész szakasz szorult felújításra? S hogy haza is beszéljek: vegyem természetesnek a tényt, — sajtóháznak alsó szintjéről egy-két év alatt úgy kopott le a festék, mintha éjszakánként gémkában radiroznák.

Végzetlenségig sorolhatnám a példákat, netán ajánlhatnám olvasóinknak, belvárosi sétájuk során maguk győzdzének meg arról, hogy renbol milliókért felújított múlt századi palotát egy-egy rosszul elvégzett szigetelés. Mondom: ajánlhatnám. De nem teszem. Mert máris ci-

pelhetném a vádat, megintcsak az agyonszidott építőipart szapulom. Pedig higygvék el, amikor a minőség haláláról beszélnek, közel sem csak az jut eszembe, vajon kőműveseink jó része mitől felejtette el, netán miért nem tanulta meg szakmáját? Mert ezek az úgynevezett apró hibák lassan hétköznapjaink minden kis örömét pusztítják. Ha egyáltalán apró hibának nevezhetjük, hogy a száz forintért vásárolt színes mescikönyv első forgatásnál elhagyja lapjait, a téglá már jöszterivel egy szállítást sem bír ki repedés nélkül, hogy indán nyomkereső sem talál hibátlan bútort a nagyrakárban, hogy cipőboltjainkban iassan több lesz a minőség kifogás miatt visszahozott, mint az eladásra szánt lábbeli, hogy...

A felsorolást itt abbahagyom, mert tudom, valamennyi olvasónk kapásból tudatnyi példával kiegészítheti. De vajon van-e közöttük olyan, aki pontosan megfogalmazná a silány munka okait. S ami szerintem most már ennél is fontosabb — található-e olyan szakember, aki végre elmondaná: mikor és mivel kényszerítünk rá egy „mesteri” arra, hogy a pénzért valóban hibátlan munkával teljesítsen. Vagy ilyen vá-

laszra ne is várjak? Fogadjam el a tényt — készülhetünk a minőség temetésére. Ugye ezt a legpesszimistábbak sem gondolják komolyan. Legfeljebb az a kis fanézzék csak ismét képünkkel! —, amely szép tereblyesre nőtt már a fürdő falán. De a fákat kivágják, ugye!'

Bátyi Zoltán

Magyar-amerikai gumiipari vegyes vállalat

Magyar-amerikai vegyes vállalat alapító okiratát írták alá szerdán Budapesten a Taurus Gumiipari Vállalat és az egyesült államokbeli TRUFLEX-cég vezetői. A budapesti székhellyel, PANGUS Gumitermek néven megalakított vegyes vállalat részvénnytársasági formában működik; a két partner az alapító tőkéből és a hasznból fele-fele arányban részesedik. A közös vállalat az amerikai cég eljárása alapján olyan gumipari javító anyagokat készít majd, amelyekhez a hazai felhasználók eddig csak importból juthattak hozzá. A beszerzésük évente 3-5 millió márk kiadáást jelentett a népgazdaságnak.

Az új vegyes vállalat a

Taurus Műszaki Gumigyárának telephelyén üzemel majd. A próbagyártást a jövő év elején kezdik meg, azokon a berendezéseken, amelyeket az amerikai partner szállít. Sérült gumibroncsok és szállítóhevederek javításához készítene majd különféle foltoztató és tapaszokat, amelyek nagyobb részét a megállapodás szerint az amerikai cég visszavásárolja. A tervek szerint a vegyes vállalat két-három év múlva már évi 100-150 millió forint értékű terméket állít elő.

A Taurusnak ez már a második, amerikai érdekléssel alapított vegyes vállalat; az első kereskedelmi feladatokat lát el az Egyesült Államokban

Tanárképzés Gödöllőn

Az ősszel új tanintézetben kezdődik meg az oktatás Gödöllőn: megnyitja kapuit az ELTE általános iskolai tanárképző főiskolai karának kihelyezett részlege. Az idén 80 hallgatóval indul a képzés, később 200 leendő tanár végezheti itt tanulmányait.

Az új intézményhez az épületet — egy korábban felszámolt vállalat irodaházát — 45 millió forintért vásárolta meg a Művelődési Minisztérium, a Pest Megyei Tanács pedig tízmillió forinttal járult hozzá az oktatás feltételeinek megteremtéséhez. A gödöllői tanács segíti az intézmény könyvtárának megteremtését, testvérségi lehetőséget biztosít a hallgatók számára, s kijelölte már a gyakorlatiskolát is

Nagy Pál